

Kære menighed,

Det er ikke nogen hemmelighed men måske nok et mysterium af de helt store.... Søndag efter søndag, år efter år søger folk verden over - og også her i Elsted - til kirke for at høre noget ganske særligt, noget vi præster er specielt gode til - nemlig til at fortælle en lidelseshistorie så kraftfuld og virkningsfuld som af en anden verden - ja, så god er den, at den kan fortælles igen og igen - og dog virker den altid ny, opløftende og livgivende for hvert øre, der hører.

Sådan er det med lidelseshistorien, der strækker sig fra himmel til jord - og giver håb, hvor alt håb synes ude i det liv, der er vores. Verden er jo fuld af lidelseshistorier fra vore skrøbelige liv - sådanne

kan intet menneske sige sig fri fra – det er vort vilkår - også dem bør vi lægge øre til.

En lidelseshistorie, der tillige bundet i en dyb kærlighed til et menneske er sunget af en yndig lille muse i skikkelse af Bodil Kjær. Melodien kender I sikkert – den er af Kai Normann Andersen – og for nu at få tingene til at passe – lidelseshistorisk set – har Marianne Bonde og jeg sat ny tekst til – altså ikke til evangeliet; det ville vi aldrig gøre, i hvert fald ikke mens provsten hører på - men til musens sang, der al folkekærlighed til trods godt kan tåle at pilles lidt ved.

I håb om, at I vil forstå vores taknemmelighed over det menighedsrådsarbejde, der her i dag festligholdes, vil vores egen lille muse, Atitaya, nu fremføre en sang om de lidelser, I i menighedsrådet

har været igennem i forbindelse med restaureringen af vor kirke her i Elsted. Vi har valgt at kalde den "Kirkeværgens Klagesang" – og den er kærligt ment.

SANG

Kære menighedsråd og personale, som sangen gerne skulle vidne om, så tror præster, de kan bede om alt mellem himmel og jord. Det har vi gjort i forbindelse med vores kirkes restaurering. Og I skal vide, at vi har følt os bønåret hele vejen igennem processen. Resultatet er blevet derefter – det kan alle jo se! Ganske enkelt fantastisk og så er tidsplanen iøvrigt overholdt til punkt og prikke.

Så derfor, kære provst, når du nu for alvor skal i gang med projekt "Kirken i byen" og skal have dit besyv med byrådet i Århus, så kan du godt gøre

reklame for og måske importere arbejdskraften fra Elsted. Det har kørt på skinner – og kan vi, der bor i udkants-Århus, forstå det ikke altid er så let at få det til.

Tak skal du i hvert fald have for stor lydhørhed igennem hele processen og for at holde provstiets pengekasse på klem – og nogle gange mere end det. I øvrigt tror jeg, du med sindsro kan tikke ganske mange synsudsatte punkter i synsprotokollen af og det er jo alle pengene værd.

Der skal også lyde en tak til hele vores personale – og en særlig tak til vores kirketjener Marianne Mortensen, som har holdt humøret højt og stole og borde på plads. Det har været en udfordring, det ved vi, men hvor har du klaret det flot.

Tak til menigheden for udholdenhed og vedholdenhed

Tak til Elsted skoles nu 6. klasser for den midlertidige alberttavle, som fortsat vil sætte kulør på sognegårdens vægge og vores tanker.

Tak til håndværkere, nationalmuseum og konsulenter for effektivt og flot arbejde.

Og en stor, stor tak til menighedsrådet for at vove sig ud i denne store opgave uden at miste overblik, engagement eller jeres gode humør. Vi er jo alle klar over, at lidelsernes tid ikke helt er forbi... Der er noget med et tag engang i foråret og ellers skal Marianne og jeg helt sikkert nok finde på noget, hvis I ikke gør.

Her på Allehelgens Dag ville jeg være en ringe præst, om jeg kun talte om økonomi og kirkens

bygninger, så vigtige de end er, for at vi frit kan forsamles om det levende Ord, der skal være fundamentet under ethvert menneskeliv og al menighedsliv.

Kirken er et gammelt hus og som den murerdatter jeg er, er jeg klar over vigtigheden af at passe på de gamle mure. Dog... selv det bedste menighedsråd - som vi vist alle kan være enige om, befinder sig her i Elsted - har sine begrænsninger. Der skal først og fremmest en anden bygherre til – ham med stort B, der ikke skal have stiftets eller provstiets tilladelse til noget som helst. Jeg håber, I ikke misforstår, når jeg nu siger, at det i sandhed er befriende! Han kan bygge, som han vil og restaurere, så man bliver helt svimmel.

Uden tanke på tilladelser, konsulenter,
ligningsmidler eller 5%-midler kan vi så fattige,
som vi jo også i den henseende er, med et vers af
Grundtvig blot bede:

Byg dit tempel i vort bryst,
klart oplyst til håb og trøst!
Gør med din livsånde varm
døden husvild i vor barm

Der kunne nok godt siges et Amen her, men jeg vil
nøjes med et TAK!